

Balgfreds (Taubers) Betænkning, hvori der siges, at hvad vi gøre, er tværtimod en aldeles uønsket Bessyttelse for Roesukkerdriften her i Landet. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at disse to modsatte Betragtninger ville komme til noget at veje hinanden op, og at hvad vi gøre her ved dette Forslag overfor Roesukker eller Sufferindustrien i det hele, ikke er andet, end hvad den kan bære. De Indskrænkninger i Bessyttelsen, som her ere foreslaaede, ville forhaabentlig kunne opvejes af det forøgede Forbrug, som vi herefter kunne gøre Regning paa, naar Sufferetolden sættes væsentlig ned; men at der i det hele finder en ret væsentlig Nedsættelse paa Bessyttelsen Sted, er indlysende. Jeg behøver kun at minde ærede Medlemmer om, at den nuværende Raffinadetold bliver nedsat med ca. 1 Ore pr. Pund; 1 Ore pr. Pund, vide De, hvad en saadan Nedsættelse betyder? De danske Sufferfabrikker raffinere aarlig ca. 20 Millioner Pd., og 1 Ore pr. Pund udgør da 200,000 Kr. Det er Nedsættelsen paa Bessyttelsen. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at jeg ikke tror, at hele dette Beløb paa 200,000 Kr. i Virkeligheden kommer Fabrikkerne til Skade. Jeg giver ligeledes det ærede Medlem Ret i, at naar vi overfor Roesukkerindustrien lader den faktisk hidtilværende Begunstigelse af $\frac{3}{4}$ Ore pr. Pd. blive, ligger der en relativ Begunstigelse for Roesukkerfabrikkerne deri, at vi ikke fastholde Procentberegningen. Det er altfor detailleret her at komme ind paa denne Beregning i det enkelte; men jeg er enig med det ærede Medlem i, at der kan ligge en relativ Begunstigelse deri, men langt fra svarende til de Tal, som det ærede Medlem opstillede, at det skulde udgøre. Jeg gaar i det hele taget ud fra, at der vil blive Spørgsmaal om en Besslippelse af Begunstigelsen for Sufferindustrien her i Landet med noget som Halvdelen af de her nævnte Tal. Det er ikke muligt at angive det bestemt. Men jeg tror, at det har den paagældende Industri været forberedt paa. Man har fra alle Sider vidst, at man baade i Landstinget og i Folketinget og i Regeringen har været paa det rene med, at her var Anledning til en Besslippelse af Bessyttelsen, men vi ere vist ogsaa alle enige om, at vi saavel her som ved den fortsatte Behandling af Toldreformen ville lade det være vejsledende for os, at vi ikke ere til Ginds at ville gøre Uret, hvor vi erkende, at Nedsættelser i Bessyttelsen ville komme til at ramme for søelig. Overfor de paagældende Industrier vil man hverken i dette eller i det andet Ting handle brutalt. Men her i Lovforslaget tror jeg, der er en moderat Regulering af Bessyttelsen

paa Sufferindustrien, som vil være vel forsvaret, og som den paagældende Industri ogsaa efterhaanden vil kunne indvinde paa ny. For øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at den Forandring, som her finder Sted ved det af os stillede Forslag, er en Bessyttelse af noget af Bessyttelsen fra Raffinaderterne og over paa Roesukkerdriften som saadan, og jeg tror, det er i den Retning, man her i Tinget ønsker at gaa. Der er jo ingen Tvivl om, at man fortrinsvis er tilbøjelig til at lade Roesukkerfabrikkerne faa Fortjenesten af den Bessyttelse, som Industri i det hele taget bliver indrømmet. Jeg skal hermed slutte, og jeg skal forøvrigt love at bevære det høje Ting saa lidt som muligt. Jeg tror, at der er sagt i denne Sag, i Tinget og udenfor Tinget, næsten saa meget, som der kan siges. Jeg skal derfor holde mig saa meget som muligt tilbage og overlade ærede Medlemmer at udville, hvad de for øvrigt have at bemærke, det kan jo blive nødvendigt at tage Ordet til Berigtigelse af et eller andet. Men for øvrigt skal jeg tilde mig at slutte med en Opfordring til det høje Ting om at stemme for de af Fler-tallet stillede Forslag; thi lykkes det at føre det igennem, saa have vi gjort et godt økonomisk Arbejde.

Korsgaard: Jeg skal blot sige et Par Ord til Forvar for det Mindretal, hvortil jeg hører. Det kan jo nok behøves efter den Medfart, vi nylig have faaet. Hvis det ærede Medlem, der nu satte sig (Bjessen), virkelig havde saa hvasse Tænder, som det saa ud til, vilde der vistnok ikke have været noget til Rest af dette ulykkelige Mindretal efter den Tale, han har holdt. Siden vi sidst havde denne Sag for os, er der foregaaet en meget væsentlig Forandring med den; det er ikke længere den Sag, vi havde for her for et Par Maanedere siden; den Gang var det en stor Sag, en stor Reform, ikke alene en finansiel Reform, men en stor socialøkonomisk Reform, der forelaa; det var noget, som næsten havde begyndt at sætte Landet paa den anden Ende. Det træffer sig saa heldigt, at dette Forslag kom frem netop næsten umiddelbart før den Ferie, som Tinget havde, og i den Frist, der derved blev givet, var jo Agitationen saa voldsom ude i Landet, at det lød om Suffer fra den ene Ende af Landet til den anden; det var lige knap, at vi andre, der gerne vilde drikke et Glas Øl, kunde faa Lov at nære os. Saa stor er Sagen ikke nu; den er ikke længer en stor socialøkonomisk Reform, hvorover der bliver jubileret, ikke alene her i Salen, men for-